

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľky: **M. Š.**, narodená X., bytom Z. M., ul. O. M. č. X., proti odporkyňi: **Sociálna poisťovňa v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o výšku invalidného dôchodku, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 26. januára 2011, č.k. 23Sd/248/2010-22, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre z 26. januára 2011, č.k. 23Sd/248/2010-22, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke **nepriznáva** náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 26. januára 2011, č.k. 23Sd/248/2010-22, podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil rozhodnutie odporkyne zo 4. augusta 2010 číslo X.X., ktorým podľa § 263 ods. 1, § 112 ods. 2 a ods. 6 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) a § 29 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) od 16. júla 2009 odňala navrhovateľke invalidný dôchodok.

Súd prvého stupňa po preskúmaní rozhodnutia a postupu odporkyne dospel k záveru, že nezistil pochybenia. Zdravotný stav navrhovateľky bol posudzovaný posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie so sídlom v Nitre 9. decembra 2010 so záverom, že navrhovateľka nie je už invalidná podľa § 29 ods. 3 zákona o sociálnom zabezpečení, ale je čiastočne invalidná podľa § 37 ods. 3 písm. a) zákona o sociálnom zabezpečení, lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav jej telesné alebo duševné schopnosti dosahujú polovicu schopností na výkon sústavného zamestnania u zdravých občanov. Nové skutočnosti, ktoré by pri doterajšom posudzovaní zdravotného stavu navrhovateľky neboli známe a zhodnotené a ktoré by prípadne odôvodňovali ďalšie doplnenie posudku súd nezistil a tieto ani nevyplývajú z vyjadrenia navrhovateľky na pojednávaní. Posudkový lekár rozhodol po vlastnom vyšetrení zdravotného stavu navrhovateľky a posúdení odborných lekárskeho nálezov z oblastí, na ktoré si navrhovateľka sťažuje a svoj posudok aj náležite zdôvodnil.

Krajský súd o náhrade trov konania rozhodol s odôvodnením, že úspešná odporkyňa náhradu trov nežiadala, preto je súd náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala navrhovateľka odvolanie. Vytkla súdu, že sa nevysporiadal s jej námietkami uplatnenými v opravnom prostriedku. V nich namietala, že rozhodnutie odporkyne je nedostatočne odôvodnené a neobsahuje náležitosti rozhodnutia v zmysle § 209 ods. 4 zákona o sociálnom poistení. Posudok posudkového lekára z 10. mája 2010, ktorý bol podkladom pre vydanie preskúmaného rozhodnutia neobsahuje príslušné ustanovenia zákona, na základe ktorých dospel k záveru, že dosahuje polovicu schopnosti na výkon sústavného zamestnania u zdravých občanov tak, ako to ustanovuje § 37 ods. 2 zákona o sociálnom zabezpečení, pretože posúdenie zdravotného stavu nebolo podradené pod príslušné ustanovenie zákona. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konania a rozhodnutie vo veci.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadala napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250l ods. 2 OSP v spojitosti s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Úlohou súdu v správnom súdnictve na základe podaného opravného prostriedku je preskúmať zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov podľa § 244 a nasl. ustanovení OSP, teda či pri riešení konkrétnych vecí rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesné predpisy. Súd nie je povinný sa zaoberať všetkými námietkami uvedenými v opravnom prostriedku, ale len tými, ktoré sú rozhodujúce pre preskúmanie zákonnosti a postupu správnych orgánov, pretože pre vznik, zmenu prípadne zánik právnych vzťahov a nárokov z nich vyplývajúcich je rozhodujúci výrok rozhodnutia, odôvodnenie nevyvoláva žiadne právne následky rozhodnutí. Rozhodnutie však musí spĺňať zákonné náležitosti uvedené v § 209 ods. 4 zákona o sociálnom poistení. Musí byť z neho zrejmé, na základe akých skutkových a právnych okolností orgán sociálneho zabezpečenia rozhodol, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bola vedená pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodovala.

Ustanovenie § 209 zákona o sociálnom poistení upravuje náležitosti rozhodnutia vydávaného odporkyňou. Podľa § 209 ods. 3 zákona o sociálnom poistení výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Ak sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, organizačná zložka Sociálnej poisťovne určí pre ňu lehotu.

Odvolací súd sa zaoberal predovšetkým námietkami, či rozhodnutie odporkyne spĺňa zákonné náležitosti v zmysle § 209 zákona o sociálnom poistení.

Zistil, že preskúmané rozhodnutie odporkyne spĺňa všetky obsahové náležitosti v zmysle § 209 ods. 3 zákona o sociálnom poistení, pretože v jeho výroku je uvedený právny predpis podľa ktorého rozhodla ako aj vec, o ktorej rozhodla. V odôvodnení rozhodnutia je uvedené, že podkladom pre odňatie invalidného dôchodku bola lekárska správa posudkového lekára sociálneho poistenia, pobočky Nitra z 10. mája 2010 ako aj príslušné právne ustanovenie zákona o sociálnom zabezpečení o splnení podmienky čiastočnej invalidity podľa

§ 37 ods. 3 písm. a) zákona o sociálnom zabezpečení. Súčasne je v odôvodnení uvedené, že nárok na čiastočný invalidný dôchodok priznáva samostatným rozhodnutím z 27. júla 2010 číslo X.. Takýto postup odporkyne sa neprieči zákonu.

Pokiaľ ide o posúdenie zdravotného stavu navrhovateľky odvolací súd z obsahu dávkového spisu zistil, že po podaní opravného prostriedku (4. októbra 2010) zdravotný stav navrhovateľky posudzoval posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne ústredie so sídlom v Nitre MUDr. M. Z. za účasti navrhovateľky. Z vlastného vyšetrenia, a odborných vyšetrení (onkologické vyšetrenie z 25.februára 2010, pľúcne vyšetrenie z 24. novembra 2010, imunoalergologické vyšetrenie z 18.októbra 2010, ORL vyšetrenie z 15. novembra 2010, psychiatrické vyšetrenie z 3. júna 2010) dospel v lekárskom posudku z 9. decembra 2010 k záveru že navrhovateľka je čiastočne invalidná podľa § 37 ods. 3 písm. a/ zákona o sociálnom zabezpečení. Tým potvrdil odborné závery MUDr. P. R., posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Nitra uvedené v jeho posudku z 20. októbra 2010, z ktorých vyplýva, že pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav navrhovateľkine telesné alebo duševné schopnosti dosahujú polovicu schopnosti na výkon sústavného zamestnania u zdravých občanov.

V lekárskejších správach boli zohľadnené všetky subjektívne ťažkosti navrhovateľky. O odbornej úrovni, objektívnosti a správnosti záverov posudkových lekárov sociálnej poisťovne nebolo dôvodu pochybovať. Preto súd prvého stupňa nepochybil, ak na základe výsledkov vykonaného dokazovania považoval rozhodnutie odporkyne za vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre podľa § 219 OSP potvrdil ako vecne správny.

Navrhovateľka nebola v odvolacom konaní úspešná, preto jej odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (§ 250k OSP.)

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 29.marca 2012

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová